

[Alfred Jensen.]

den Stilling, vi har, til de Forslag, der er forelagt af Ministeren.

Naar Ministeren dernæst siger, at da man i sin Tid indførte Tilladeligheden af Svangerskabsafbrydelse i Sovjetunionen, var det ikke af Sundhedshensyn, saa maa dette bero paa en Misforstaaelse fra Ministerens Side. I Svangerskabskommissionens Betænkning findes der et Bilag, hvori der netop staar, at man af Hensyn til Kvindernes Sundhed og Velfærd gør Svangerskabsafbrydelse lovlig. Der staar endvidere længere fremme, at den legaliserede Svangerskabsafbrydelse har betydet en Nedgang i Dødeligheden som Følge af Aborter, og dermed er Kvindernes Sundhedstilstand steget. Dette maa sikkert være tilstrækkeligt til at godtgøre, at den tilladte Svangerskabsafbrydelse i Sovjetunionen har virket fremmende paa Sundhedstilstanden dér.

Ministeren siger endvidere, at den ændrede Mentalitet er Skyld i, at der nu foregaar en Stigning i Børnefødslernes Antal i Sovjetunionen. Jo, men den ændrede Mentalitet skyldes jo de ændrede økonomiske Forhold i Sovjetunionen. Lige saa vel som den daarlige Mentalitet, om man kan sige saaledes, der er Skyld i, at Børnefødslerne aftager i de kapitalistiske Lande, kommer af de økonomiske Forhold dér, saaledes maa det ogsaa være de ændrede økonomiske Forhold, der betinger den ændrede Mentalitet i Sovjetunionen, og derfor er det velbegrunder og velbeføjet, at man skrider til en anden Lovgivning paa dette Omraade. Det er indlysende, at Befolkningen i Sovjetunionen ikke har noget imod at sætte Børn i Verden, naar de ved, at Forældrenes Fremtid ikke er truet af økonomisk Usikkerhed, og at der heller ikke er nogen økonomisk Usikkerhed for deres Børn.

Ministeren sagde endvidere, at vort Forslag var meget maadeholdent, idet vi havde afskrevet det efter et Forslag, som Professorer og Overlæger har udarbejdet. Det er meget rigtigt, at Professorer og Overlæger har udarbejdet dette Forslag, men der er jo ogsaa ansvarlige Politikere, der har været med til at udarbejde det. Selv den ærede Formand for dette høje Ting har været med til at anbefale dette Forslag. Ministeren synes ikke, at det er yderliggaaende nok, men jeg har dog faaet den

Opfattelse af Ministerens Stilling i denne Sag, at det i alt Fald er for yderliggaaende for Ministeren.

Det ærede Medlem Fru Nina Andersen opfordrede Kommunerne — det maa antagelig være os — til at være ærlige. Mon det ikke falder tilbage paa hende selv! Der er i alt Fald intet uærligt i det Standpunkt, jeg har indtaget her, og i den Forklaring, jeg har givet paa, hvorfor vi ikke i vort Forslag har medtaget Seksualklinikkerne, og jeg er ikke bange for at sætte dette vort Standpunkt op imod Regeringspartierens Standpunkt til Svangerskabslovgivningen.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte om, at Kommunerne skulde have sagt, at Erotik og Forplantning var to forskellige Ting; det havde hun hørt paa et Kommunistmøde ude i Idrætshuset. Jeg hørte andre Taler derude end det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, der ikke var Kommunist, og den Mand, der fremsatte denne Udtalelse, var jo ikke Kommunist.

I øvrigt skal jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt: at vi mener, at der i Svangerskabslovgivningen maa findes en social Indikation, saa længe de økonomiske og moralske Forhold er, som de er, ikke fordi vi mener, at det er den bedste Ordning sundhedsmæssigt set, men fordi vi mener, at denne Ordning er at foretrække fremfor en Ordning, hvorved Svangerskabsafbrydelser overlades til Kvaksalverne, for det er i alt Fald en Ordning, som er meget ringe, og som betyder en stor Fare for Kvindens Sundhed. Derfor er det, vi stiller vort Forslag, hvorefter Svangerskabsafbrydelser skal foretages paa Hospitaler og Klinikker.

Justitsministeren (Steincke): Jeg lagde Mærke til, med hvilken Styrke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet til Slut sagde, at Regningen nok skulde komme. Jeg haaber ikke, det var vendt mod mine Kolleger Finansministeren og Socialministeren. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at antage, at Regeringen ikke paa dette Omraade vil gøre, hvad der er rimeligt og fornødent. Paa den anden Side vil det jo aldrig være muligt at skabe en social Lovgivning, som borttager Ansvar fra den enkelte. Jeg gaar ud fra, at Ordføreren for Socialdemokratiet er